

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL :

Un an 180 Lei

Pe jumătate 90 Lei

In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Legăturile cu neamul

Firea omului e astfel întocmită încât el nu poate să trăiască, să-i meargă bine și să înainteze în toate cele bune, dacă trăește singur. Omul este dela firea sa o ființă socială, care țintește să se întovărășască cu alții, să trăiască, să lucreze, să lupte, să se bucure și să se întristeze cu alții împreună. Din această nizuință firească a omului, s'a născut familia, întâiul și cel mai puternic sâmbure al societății omenesti. Iar din întovărășirea familiilor cari porneau dela aceiași strămoși, cari vorbeau aceeași limbă și aveau aceeași credință și datini, s'au născut popoarele, neamurile de pe pământ.

Intr'o familie, fiecare mădular are datorii, nu numai față de sine însuși, ci și față de celelalte mădulare sau membrii cari fac parte din familie. Familia are o țință de ajuns: îndestulirea tuturor membrilor din care e făcută, atâta cât se poate atinge, potrivit puterilor și împrejurărilor în care trăește o familie. Tatăl are datorii nu numai față de el, ci și față de soția și copiii săi. Mama deasemenea, și tot astfel copiii. Cu toții trebuie să lucreze pentru binele de obște al familiei: să ajute la buna înțelegere din casă, unii prin poruncă dreaptă, alții prin ascultare cinstită; să lucreze cu toții, după puteri, pentru câștigarea celor de lipsă traiului zilnic. Dacă ori care mădular al familiei s'ar gândi numai la el, ar munci numai pentru el, — în familia aceea lucrurile n'ar merge bine și ar ajunge la multe necazuri, sau chiar la prăbușirea sa.

Tot așa de strânse sunt legăturile pe care fiecare familie le are cu neamul său. Neamul nu poate înainta în bine, dacă nu înaintează fiecare familie. Nu se poate ca neamul să fie nefericit, iar familiile să fie fericite. Nu se poate să avem un neam bogat, dacă familiile din care e alcătuit sunt leneșe; ori un neam tare și sănătos, dacă familiile sunt bolnave ori secătuite de puteri.

Tot astfel, când ni-se spune că interesul național cere cutare lucru, cutare

jertfă dela toți, să nu credem că e o vorbă în vânt, ci un adevăr. Nime să nu zică: ce-mi pasă mie de interesul național, numai mie, familiei mele, să-i meargă bine. E cași cum ar zice un copil: Ce-mi pasă mie cum o duce tata și mama, numai eu să am ce-mi trebuie. Adevărul e că copilul nu are nimic, dacă nu au părinții lui; și că unei familii nu-i poate merge bine, dacă neamul sau țara e în grea suferință.

Aceste suferințe ale neamului și țării trebuie să se înlăture cu munca și jertfa tuturor, pentru că dacă ajunge țara și neamul la liman, ajungem cu toții. Mai ales în vremurile grele pe cari le trăim, e folositor să luăm aminte la aceste adevăruri.

3/15 Malu. Ziua de 3/15 Malu anul acesta nu s'a sărbătorit la Blaj, ceea ce este destul de dureros. Oricât de mare este criza și sărăcia, cu toate că bleșii profesori nu și-au primit lefurile de 3 luni, iară preoșii din Blaj aproape de un an, această sfântă și mare zi n'ar trebui lăsată nesărbătorită. Dacă nu ne putem însufleși de stările de astăzi, să luăm pildă dela strămoșii noștri, cari s'au știut însufleși atât de mult înainte cu 84 ani. Să nădăjdum că la anul, când se vor împlini 85 de ani dela marea adunare din 1848, se va începe a sărbători și la Blaj din nou această mare sărbătoare, deși nu ca mai înainte, când erau bani, dar cel puțin cu școlile, prin o serbare școlară.

Incendiu (foc) groaznic. In comuna Copazu din județul Ialomița, s'a întâmplat în săptămâna aceasta un groaznic incendiu. Copiii locutorului Simion Dumitrache din numita comună, eșind să se joace în curte și nefiind văzuți de nimenea, au dat foc cu chibrite la o clăde de fân. Focul ajutat de un vânt puternic, s'a întins repede și în mai puțin de-o jumătate de oră, până când să prindă satul de veste, a cuprins 14 gospodării arzând 11 grajduri, magazii cu bucate, case, cu un cuvânt tot ce se afla la cele 14 gospodării. Mama copillor neastâmpărași volind să scoată vitele din grajd a fost prinsă acolo de flăcări și s'a ales cu arsuri pe față și pe corp. Ea a fost dusă imediat la spital. Focul abia după câteva ore a putut fi stins. Pagubele se ridică la câteva sute de mil.

Un leu îmblânzit: Calles

Dumnezeu nu vrea moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu. Cu biserica nu terșboi!

Acum opt ani de zile ajunsse la cârma Mexicoului un om fără suflet, jupânul Calles, francmazon vestit, „dușmanul lui Hristos”, mai mult fiară decât om. Calles a voit ca în câteva luni de zile să nimicească cu totul Biserica catolică din Mexico. Spre acest scop el se sprijini pe francmazonerie, pe protestanții nord-americani și pe jidani. A început să prigonească Biserica, alungându-i episcopii și călugării din țară; ucizând, arzând s'au îngropând de vii peste 260 de preoți, împușcând și spânzurând câteva zeci de mii de credincioși. A zdrobit apoi sfintele altare, a schimbat bisericile în cărciume, a răpit averile bisericesti etc. Cu un cuvânt: a făcut tot ceea ce poate iscodi o minte bolnăvicioasă și sălbatică. Un popor întreg suferea și cu el împreună lacrima întreagă Biserica catolică. Francmazoneria în schimb se bucura și dănuia, căci și-a ajuns în parte scopul.

Prigoana mexicană a fost un foc curățitor pentru credincioșii din Mexico. Ramurile uscate s'au rupt și au ars, făcând loc altora pline de viață. Biserica catolică mexicană deși prigoniță și acum, în loc să dispară după cum calculau dușmanii ei, se întărește din ce în ce tot mai mult.

Dar prigonitorii? Unii dintre ei au pierit fără să lase urme, iar alții acum îi ardează. Foile mai proaspete ne aduc știrea că jupânul Calles, șeful prigonitorilor, instrumentul orb în mâna francmazonilor, numit și președintele-căldu, e crud lovit de lepră. „Dușmanul lui Hristos” (căci așa-i plăcea să se numească), care a răpit averile bisericesti, ducând o viață luxoasă, azi zace într'un spital de leproși, îndepărtat de oameni, părăsit de toți, chiar și de tovarășii săi de sălbătăcie, îngrijit de niște călugări pe cari el i-a batjorosit în fel și formă când era la putere. Acest leu înfloritor de acum opt ani de zile, care nu voia să știe nici de Dumnezeu nici de oameni, s'a îmblânzit. Mai bine zis, l-a îmblânzit bunul Dumnezeu, care i-a trimis o mică încercare. Și minune! Tot bunul Dumnezeu i-a dat niște servitori de ai săi, ca să-l ingrigească, căci El nu vrea moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu. Nimănui dintre francmazoni, jidani sau protestanți (foștii săi aliați) nu i-s'a făcut milă de el, văzându-l acoperit de cea mai scârboasă ciumă. Toți s'au lăpădat de el. Toți l-ar fi aruncat undeva departe de ei, pe vre-un gunoi, într'o gheană. L-au primit însă cu brațele deschise călugării catolici, cari au aruncat, cum s'ar zice, cu pâine în cel care a dat în ei cu pietre.

Marele împărat francez, Napoleon, care cucerise aproape întreaga Europa și care s'a certat atât de mult cu Biserica a murit în exil, părăsit de toți, dar împăcat cu Biserica și cu Papa. Cu drept cuvânt se întreba acest soldat vestit când era spre sfârșite: „Unde sunt lingușitorii mei acum, în zilele nenorocirii mele? Unde sunt prietenii mei? Câtă deosebire între sărăcia mea și împărăția cea netrecătoare a lui Hristos pe care îl vestesc, îl iubesc, îl adoră și care trăiește pe tot rotogolul pământului“. Tot așa ar trebui să se întrebe și Calles și toți cei cari prigonesc Biserica, căci împărăția lui Hristos crește și se întărește fără încetare, numărând azi peste 360 milioane credincioși și cu peste un milion de preoți. Iar împărățiile și domniile cele lumești trec pe dinaintea Ei ca fulgerul pe dinaintea ochilor. Cu Ea n'ar trebui să se războiască nimeni, chiar dac'ar avea zeci de milioane de francmazoni, jidani și eretici. Biserica e lucrul mâinilor lui Dumnezeu și e susținută de El. Ea nu va fi învinsă, căci are promisiune dumnezeiască: „Și porțile iadului nu o vor învinge“. Sfântul Ilariu zice: „E ceva propriu bisericii de a învinge când ea este prigoniată“. Deci, nu te război cu Biserica! **I. V. Frunzeni**

Copilul lui Lindbergh a fost găsit mort. Am fost arătat și noi la vremea sa că niște hoți au furat copilul de 8 luni al aviatorului american Lindbergh, care a trecut mai întâi în sbor Oceanul Atlantic, lăsându-l o scrisoare că dacă nu pune într'un loc anume suma de 50 mil dolari, copilul va fi omorât. Bietul părinte a depus banii, pe cari hoți i-au și luat, copilul însă n'a fost aflat. Abia acum, după o lună, l-au aflat pe copil, mort, în apropiere de proprietatea părinților săi. Copilul a fost omorât înainte cu o lună, fiind aflat cu capul spart, cu fața spre pământ și pe jumătate putred. După ce a fost recunoscut, atât de părinți și doctori, cât și de servitori, cadavrul a fost ars în crematoriu (cuptor de ars morții).

Preacurata Vergură Maria, mama noastră

(Dudă P. Kasmir Riedl S. I.)

V. P. C. V. Maria ne deschide ceriul pe seama noastră

Ce ne-ar folosi oare, dacă întreaga viața noastră am petrece-o în cea mai mare fericire și înbelșugare, iar la urmă nu am dobândi scopul și ținta ultimă a vieții noastre, adică: ceriul? Și ce ne-ar strica oare nouă, dacă întreaga viața noastră am petrece-o printre lacrimi, dureri și lipsuri, sau mai vartos ne-ar fi spre folosul nostru purtarea crucii împreună cu Hristos și a muri fără de nici o împotrivire în mijlocul batjocurilor acelor oameni răi; fiindcă de pe această cruce ajungem în cer, în acel loc fericit, unde nu este durere, nici întristare, nici suspinare; în acel loc, unde ne vom întâlni cu iubirii noastre, de cari ne-am despărțit în lumea aceasta; în acel loc, unde vom goli numai paharul bucuriilor și al fericirii, pe care ne-o va da nouă Isus; în acel loc, unde, nu este nici o deosebire, sau lipsuri în iubirea cerească și ne spus de marea fericire nu are sfârșit. Oare prizonierii, adică noi, cei cari trăim în aceste năcazuri pământești, putem noi avea oare gânduri mai fericite decât acesta, când ne cugetăm la aceasta fericire? Și dacă mai adăugăm și apreciem și aceea împrejurare, că noi putem fi părtașii acestei fericiri? Aceasta e totul pentru noi; fără de aceasta totul e nimic pentru noi! Ce-i folosește unei păsărele, dacă noi o îngrijim cât se poate mai bine, dar o ținem închisă în colivie? Ce-i folosește prizonierului purtarea de

grijă cea mai mare și cea mai plină de iubire, dacă el nu se poate elibera nicicând din prizoniere și nu se poate întoarce în țara lui? La ce ne-ar folosi norocul nostru, dacă acela se prefăce, sau s'ar putea prefăce în nenoroc? Așadar dacă dobândirea raiului este pentru noi fericirea noastră cea mai mare, cine ne poate conduce pe noi până acolo? Numai P. C. V. Maria.

Fără de scutul și ajutorul Ei noi nicicum nu vom putea ajunge în rai. Sf. Bonaventura zice: „Nu-și poate mântui sufletul acela, care nu crede în Fecioara Maria; nimeni nu poate merge în rai, dacă nu-l ajută aceia, care este poarta raiului“. Mulți teologi, printre cari spre pildă sf. Bernard, ne învață lămurit, că poporul care cinstește cu evlavie pe P. C. V. Maria, nu va pieri niciodată. Și nu e într'aceasta nici o mirare, fiindcă dacă noi, orice îndurare și chiar și pe Isus Hristos, izvorul tuturor îndurărilor îl dobândim prin P. C. F. Maria, cu atât mai mult, numai prin Ea putem dobândi cea mai mare îndurare, care este mântuirea sufletelor noastre, fiindcă P. C. V. Maria e Mama și Doamna noastră; ca Regină, ne împresoară cu daruri regești, iar ca cea mai iubitoare mamă, ne dorește din adâncul inimei Ei, ca toți copiii Ei, cari au cinstit-o pe acest pământ, să fie întotdeauna lângă Ea și împreună cu Ea în ceriul. Și cu drept cuvânt putem afirma, că nimeni nu e în rai, care în viața această pământească să nu fi iubit și cinstit pe P. C. V. Maria, nimeni nu este în iad, care până la moartea lui să fi iubit și cinstit pe Vergura Maria! Tocmai pentru aceea cu încredere deplină să alergăm la Fecioara Maria, să ne refugiem sub scutul ei ocrotitor, Ea ne va mântui de mânia Fiului Ei și Ea este aceea, care ne va conduce pe noi în patria fericirii celei vecinice. Pentru a vă dovedi aceasta vă povestesc următoarea întâmplare:

În veacul al optălea trăia în Franța sfânta Oportuna, fiica Regelui. Din frageda ei copilărie ea a cinstit în chip deosebit pe P. C. V. Maria, după aceea a intrat în mănăstire și ca o călugăriță evlavioasă a trăit în apropierea palatului

Foița „UNIRII POPORULUI“

Asinefta Praghila

— Ierte-ne Dumnezeu drăguțul, că de când ne vedem și noi stăpâni în țara noastră, de când ne dă bilet la tren și dacă nu-l cerem în limba lui Kossuth, multe feluri de rătăciți s'au arătat și se arată mereu prin satele noastre. Unul e „pocăit“, altul e „baptist“, altul „student în bibliă“; iar acum s'au mai ivit și de cei cu „praghila“.

Unde te-ai fi gândit atunci, măi om de Dumnezeu, că în România Mare se vor arăta ca ciupercile după ploaie, atâtea desbinări și atâtea dușmăni, mai rele decât cele de demult. Când mergi la un târg bunăoară nici n'ai plătit bine vama, și îndată auzi: — Acela e pocăit, acela e anabaptist, acela e cu praghilă, acela e cu dracu, acela cu mamă-sa.

Trăzni-v'ar — Doamne iartă-mă! — D'apoi atâtea Hristoși au fost în lumea aceasta? Ori atâtea legi a făcut Hristos? Par'că în grădina Ghetsimanilor, după cum se citește în Evangheliile din Joia mare, Mântuitorul s'a rugat Părintelui său zicând:

— Pentru aceștia mă rog Părinte, ca să fie „una“ precum tu Părinte întru mine, și eu întru tine, așa și ei „una“ să fie întru noi, ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis.

Așa se tânguia Văsalie Polog către badea Niculaie Mărtian, care asculta sucindu-și mus-

tafa și de-o parte și de alta, și mișcând când dintr'un genunchi când dintr'altul.

— Acum de vre-o trei ani încoace, urmă Văsalie —, prânzul meu nu e prânz și cina mea nu e cină, căci Asinefta mea s'a dat cu „Praghila“. Copiii plâng nespălați și cu buricele goale, eu stau flămând, iar ea citește în Praghila arz'o focul, Doamne iartă-mă. Apoi viață-i asta? Dacă-i zic: — Tu Asineftă, mai las-o în foc praghilă, și vezi de copii, că ne răd vecinii și ne facem de comedia satului; ea îmi răspunde din Scriptură:

— Nu vă îngrijiți de cele deșarte...

— Tu Asineftă — fac eu către ea —, fă ceva de mâncare — ție-te Dumnezeu —, să mă duc la plug, că mă apucă arșița și zăduful în sat.

— Nu căutați ce veți mânca și ce veți bea, — îmi răspunde ea —, dar nu lasă cartea

— Dar bine mă, tu n'ai streang? îi zice badea Niculaie ieșindu-și par'că din răbdări.

— Dar ce să fac, bade Niculaie? Să-o bat? Mi-e milă de ea, că e mama copiilor mei. Să-l bată Dumnezeu pe ala care i-o băgat gârgăuni în cap de mi-a stricat femeia.

Intr'o zi aduce dracu, că mai bine n'oi zice — urmă Văsalie — pe trei vândrălii dela oraș cari îi spun că ei sunt prăghilari.

Dar noi, ceilalți creștini ce suntem? — fac eu către ei.

— Dumneavoastră nu știți ce spun Scripturile, și cu dumneata nu stăm de vorbă.

Mergi ei la prăpădita aste de Măcinica pe răpă și se duce și a mea acolo. Ce le vor fi, spus vândrălii aceia, ce nu, nu știu; destul

că a mea a rămac de atunci într'o dungă, de nu mai ai eu cine grăi.

Dacă îi zic:

— Asinefto, pune-mi un petec la cămașă, că uite îmi iese umărul prin ea; — îmi răspunde:

— Priviți la crinii câmpului, căci niciun toro, nici nu țes și sunt mai împodobiti decât Solomon în toată strălucirea lui.

— Dar bine dragă — eu nu vreau să fiu ca Solomon și nici nu pot fi ca crinii câmpului, căci am copii și trebuie să mă îngrijesc de ei, că vezi că plâng de foame.

— Părinții voștri au mâncat mană pustie și au murit, — îmi răspunde ea.

— Tu nevastă, mai lasă cartea aia, că și mai mătură prin casă, că vezi că gunoiera este până în genunchi, de mă mănca rușina dacă vine cineva la noi. Mai spală copiii, că vezi, că sunt așa de nămânjiți, de să-i scapi în cortorari, nu-i mai poți alege.

— Neîncetat vă rugați — zice Praghila — îmi răspunde ea; dar nu pune cartea

— Tu muiere — fac eu către ea —, făci să-mi ies din răbdări. Vezi-ți de podărie, altfel și eu sunt nevoit să încep cum. De douăzeci de ani de când sunt eu cu te-am bătut; dar sunt silit să te bat acum căci văd eu că măgarul numai eu bătaia și poate dumiri.

— În lume scârbe veți avea! răspunde dar tot nu face nimica.

— Noa acum, spunemi dumniata, bade Niculaie, trai e asta? Nu se tem de Dumnezeu cei cari le învață astfel? Doar eu încă am învățat

regal. Când i-s'a apropiat ceasul morții, ea a văzut pe Cecilia și pe sfânta Lucia, cari li apăru-se deodată cu răsăritul soarelui și astfel le zise lor:

•Bucurați-vă surorilor, ce porunci îmi aduceți dela Regina mea? Iară ele i-au răspuns așa: »Ea te așteaptă pe tine în cer«. Mai târziu a apărut în apropierea ei diavolul, dar ea cu mult curaj l-a alungat, zicându-i: »Ce vrei tu aici, tu, duh rău și viclean, eu sunt serva lui Isus Hristos«, iar diavolul atunci a fugit din calea ei. După aceea preotul i-a dat sfânta Cuminecătură, pe care a primit-o cu cea mai mare smerenie și când s'a rugat mai fierbinte, deodată s'a deschis ușa și sfânta Oportuna a strigat: »Priviți, priviți surorilor, cum vine acum la mine cea mai sfântă dintre fecioare. Vai, surorile mele cele dragi, oferiți-vă și voi a sta sub scutul acestei Mame scumpă și bună și iertați-mă, fiindcă în aceasta lume nu ne vom mai întâlni mai mult«. — Și și-a ridicat mâinile în sus și și-a dat sufletul lin și fără de nici o durere, printre cântecele mulcome ale Ingerilor. P. C. V. Maria a primit sufletul ei și l-a dus în raiu. O, cum n'am iubi deci pe Fecioara Maria? cum n'am cinsti deci pe aceasta Mamă bună și iubitoare? cum, nu ne-am oferi noi întotdeauna a sta sub scutul ei și cum n'am ruga-o ca după moarte, să ne conducă și pe noi în raiu?

Dacă ar trebui să murim chiar în clipa aceasta, oare putem nădăjdui, că cea mai sfântă dintre fecioare ne așteaptă în raiu? Ea ne așteaptă și ne cercetează pe noi mai bine decât obișnuiește o mamă să-și aștepte și să-și cerceteze copiii ei. Oare voi, doriți a o revedea? Oare nu vă simțiți voi mai bine acum în această vale a plângerii? Oare voi n'ați dori mai mult să trăiți în lumea aceasta, decât în cealaltă? De multeori dorim să murim, dar nu pentru aceea, ca să fim cu P. C. F. Maria în lumea cea cerească, ci pentru aceea, fiindcă suntem fără de răbdare și nu voim să suferim și dacă Preabunul Dumnezeu trimite asupra noastră moartea, ne temem de moarte și am

dori să mai trăim. Și dacă duhul cel rău ne ispitește, oare putem noi spune cu curaj și tărie sufletească: ce dorești dela mine, tu duh rău și de nesuferit, eu sunt servul lui Hristos? Oare li slujești tu lui Hristos? Oare li împlinești voia lui? Oare va eși în întâmpinarea noastră cea mai sfântă dintre vergure?

O, vino întru întâmpinarea noastră P. C. Vergură Maria, Mama noastră cea mai bună, Vergura cea mai sfântă și cea mai fără de prihană și ne condu pe noi în raiu, pentruca și noi să te iubim și să te preamărim împreună cu toți sfinții în vecii vecilor. Amin.

Pr. Valeriu Crișan-Șercaia.

Epistolă pastorală

a unui preot către credincioșii săi duși între străini

Iubiții mei filii

Deși trupește vă aflați cam departe de mine, între rugăciunile și slujbele, pe cari le aduc însă la altarul Domnului pentru toți fiii parohiei mele, vă cuprind întotdeauna și pe voi. Să nu credeți că noi Părinții voștri sufletești, depărtându-vă voi din parohie, dela vetrele voastre, vă considerăm, ca pe niște oi rătăcite, ci din contră vă știm, și mai departe ca și pe niște fii creștini buni, cum ați fost și acasă, ba mai mult vă știm, ca pe niște răspânditori ai credinței celei adevărate, acolo printre frații noștri de aceeași limbă, însă despărțiți de noi și de-a noastră credință străbună, prin răutatea și pisma celui rău.

Cum zic, nu sunteți dați uitării! Și dacă voi în urma muncii și a osteneții voastre aveți câștig și „cotare“, în zilele grele de astăzi, când mulți și din comuna noastră duc lipsă mare nu numai de bani ci aproape și de pâinea cea de toate zilele, — iar părinții, soțiile și copiii voștri, rămași acasă, — prin ajutorul ce le trimiteți, au toate celea de lipsă, — ba, spre bucuria noastră, — și înaintează, toate acestea se datorează în cea mai mare parte darului și ajutorului lui Dumnezeu, de care aveți parte

în urma credinței voastre și în urma rugăciunilor noastre, fără de a cărui ajutor înzadar ar fi orice trudă și osteneală.

Și, ca să vă încredințați, că într'adevăr vă purtăm de grije și că vă avem la sufletul nostru, trebură să știți că de sf. Paști a acestui an însuși Înalt Preasfințitul Episcopul nostru, Dr. Valeriu Traian Frențiu dela Oradea, ne-a poruncit, ca să întocmim un „Tablou“ despre toți credincioșii noștri aflați în „Vechiul Regat“, arătând, care unde se află, trimițându-l apoi la: „Parohia română unită (gr.-cat.) București III, Strada Polonă nr. 48, unde avem doi preoți de-ai noștri, cari mai aproape fiind de voi, au să se îngrijească de toate lipsurile voastre ceea sufletești, având voi a-i încunoștința la orice ocazie fie și numai printr'o carte postală.

Aducându-vă aceasta la cunoștință, o ceteră mai am către voi, iubiții mei filii, — și anume: Dacă bunul Dumnezeu vă ajută și vă ține sănătatea ca să vă puteți câștiga ceea de lipsă vouă și familiilor voastre, să nu vă uitați nici voi de Dănsul. Lipsa de acasă o știți! Casa Domnului, sf. Biserică încă îndură lipsă! De un rând de haine bisericăți am avea foarte mare lipsă. Puneți-vă voi laolaltă, iubiții mei, și cumpărați voi împreună un rând de haine pentru sf. Biserică din comuna noastră, unde și pentru voi aproape zilnic se înalță rugăciune către Atotputernicul Dumnezeu. Și după ce vă veți fi hotărât la aceasta, ceace cred că se va și întâmpla, vă rog să mă avizați, pentru ca să iau măsurile de lipsă, că anume de unde și ce fel de haine să se cumpere.

În sfârșit vă recomand, mai mult, vă rog cu toată căldura sufletului meu, ca toți împreună să vă abonați negreșit singura gazetă cu adevărat creștinească: „Unirea Poporului“ dela Blaj, j. *Zărnașa Mică*, Lei 180 pe un an, în care veți afla multe lucruri bune și folositoare, atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare.

Darul Domnului să fie cu voi cu toți!

Porț, la 4 Mai 1932,

Părintele vostru sufletesc
Ille

catechismul și istoria biblică la școală, și după cum știi —, cânt și în strană de atâția ani, dar eu n'am învățat așa, că să nu-ți vezi de lucru. Crinii câmpului, crinii câmpului; dar bunul Dumnezeu pe mine nu m'a făcut crin, nici pișoară, ca să trăiesc vre-o două-trei luni în holda și pe lumca care nu e a mea, și apoi să mă ofilesc și să pier; ci m'a făcut om cuminte și mi-a dat copiii de cari sunt dator să mă îngrijesc, și sunt răspunzător de ei și înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu. Trebură să mă îngrijesc de ei, să-i cresc, și dacă pot, să le las și ceva din ce să trăiască, vre-un meșteșug sau altceva, dacă nu voi putea să le las avere. Ce ar fi fost de noi, dacă și părinții noștri ar fi fost în ceata pravilarilor, unde fiecare prostalău știe să talmăcească sfânta Evanghelie după cum îl taie capul!

Noi încă ne rugăm lui Dumnezeu dimineața și seara, și Dumineca mergem la biserică: ba de când ne-a trimis Vlădica pe popa Asta tinăr, ne spovedim și ne cuminecăm în fiecare lună; dar noi așa știm că sfânta Evanghelie numai popa o știe talmăci cum se cade, căci numai el a învățat asta mulți ani de-a rândul.

Eu n'am învățat să stau cu burta la soare și să mă uit la crinii câmpului cât sunt de frumoși, căci doară sfântul Pavel zice, că cine nu lucrează, nici să nu mănec.

Eu nu știu ce Prăghilă e aceea care învață pe oameni să aștepte puil fript în gură, nici nu știu ce fel de proroc o fi acela care vără vrajă în familia, băgând prostului în cap bărgăuni cu pravila dracului — Doamne iar-

tă-mă — că mai grăesc și ce nu se cade. Mie îmi vine să cred că aceia cari se numesc „aleșii pravilei“, sunt într'adevăr aleșii Satanei, că mi-au stricat tihna și liniștea în familie și în gospodărie, iar pe nevasta mea au făcut-o una cu Prăghila.

— Spune-mi, bade Niculae, ce să știu eu face? Să o alung dela casă, să-milas copiii fără mamă sau să-i văd plângând de foame pe uliță, despoiați și nespălați ca corturarii? Mă doare inima, dar trebură să fac ceva, căci așa nu mai merge. Spune-mi, bade Niculaie, ce să fac?

Badea Niculaie până aci tot asculta, și aci se inerunta, aci râdea pe sub mustațe. Acum își mai sucește odată mustața stângă, mișcă de câteva ori cu genunchiul drept, și începe cu glas de proroc:

— Ști tu ce să faci, măi Văsălie? — Dacă Asinefta ta s'a făcut Prăghilă, tu fă-te Prăghil. Vorbește cu ea din scriptură, după gustul ei. Spune-i frumos să-și facă datorința de mamă și de soție, iar dacă nu vrea, pune mâna pe un ștreang și începe a o îmblăți zicând: — Casa tatălui meu nu e peșteră de tâlhari; și dă-i și dă-i, până o vei înmuia. Dacă va vedea că i-ai dat un leac, va face, tot ce trebură, atunci tu îi vei zice, cu glas domol ca un proroc.

— În lume scârbe vei avea, nevastă dacă mai ascuți de pravilari. Dar nu te teme — numai să-ți ții pupăza —, că eu te-am biruit.

Nu știu ce va fi făcut Văsălie, dar se vede că vorbele badii Niculaie au căzut în pământ roditor, căci de-atunci Asinefta umbli-

imbrobodită cu o cărpă numai pe vârful capului, cu mânceile răsfrânse până dinsus de coate și aleargă prin curte și prin grădină de gândești că e măritată numai de-o săptămână, Copiii sunt spălați și puși în rând; iar Văsălie, când se luminează de ziua iese eu carul din curte și cât ce ajunge în câmp începe a cânta doina lui cea trăgănată:

*Trageți voi boi din tânjală,
Că voi sunteți boi de jală...*

Asinefta tot cu numele de „Prăghilă“ a rămas până în ziua de azi; dar este harnică și băltoare, de poate sluji de pildă multor femei din sat. Duce prescuri la biserică, se roagă lui Dumnezeu dimineața și seara, dar nu din carte, ci numai ceace știe de rost, lucrând și vizându-și de gospodărie. În casa lor este liniște și binecuvântare, pace și belșug.

Dacă vreo vecină o mai întreabă câte odată în batjocură:

— Dar ce-i Asinefto, cum o mai duei cu bărbatul și cu Prăghila? — ea răspunde zimbând:

— Taina aceasta mare este, ca bărbatul să fie cap muierii; iar muieria să se teamă de bărbat. Eu am crezut pentrucă am văzut; dar fericite sunt acelea cari n'au văzut și au crezut!

N. Lupu

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Schimbări în guvernul nostru

Marța trecută dl. ministru de industrie și comerț, Vasilescu-Karpen și-a dat dimisia, care i-a fost primită. Dnii Iorga și Argetoianu au mers apoi în audiență la Majestatea Sa, unde s'au înțeles ca noul ministru de industrie și comerț să fie dl. Gh. Tașcă, profesor de economie politică la facultatea de drept din București, fost rector al Academiei Comerciale, fost ministru al României la Berlin, iorghist.

Miercuri apoi dl. Iorga a trimis pe dl. dr. Topa la următorii subsecretari de stat, cu scopul ca să le ceară dimisia: dnii Vladimir Cristi, Ion Buzdugan, Ștefan Meș, Coriolan Tătaru și Victor Stanciu. Bieții oameni, ce erau să facă, au abzis de musai ca de voie bună. Dl. Iorga le-a cerut dimisia, ca să facă crutări. Cele mai nouă vești spun că în curând își va da dimisia și dl. Ghica, ministrul de externe.

Statul miniștrilor noștri a oprit intrarea în țară a banilor străini

Sfatul (consiliul) miniștrilor noștri de Miercuri a oprit intrarea în țară a banilor străini, cu scopul ca să nu iasă din țară banii noștri. Puteau să oprească ieșirea Leilor din țară, în cazul acesta însă s'ar fi supărat țările cealalte. Lucrându-se după cum s'a lucrat s'au încunjurat aceste nemulțumiri, căci statele străine nu pot decât să fie încântate de această măsură, fiindcă în forma aceasta nu li-se imprăstie banii.

Guvernul francez a căzut

Rezultatul alegerilor parlamentare din Franța au fost cât se poate de nefavorabile pentru guvern. A biruit opoziția, iară guvernul a căzut. Dl. Tardieu, ministrul președinte, a convocat deci pe toți colegii săi și le-a arătat rezultatul alegerilor. Sfatul miniștrilor a hotărât să-și dea numai decât dimisia.

O nouă înțelegere militară între statele Micel înțelegeri

Statele Micel înțelegeri sunt România, Cehoslovacia și Jugoslavia. Ele au trimis înainte cu câteva luni la Praga pe șefii statelor majore, cari s'au înțeles, cum trebuie să lucreze aceste trei state în caz de războiu. Hotărârile lor au fost primite de guverne și astfel zilele trecute au subscris toate trei aceste state în aceeași vreme câte un contract la București, Praga și Belgrad. La București acest contract a fost iscălit, pentru România de dl. ministru de externe Ghica și de către șeful statului major general Samsonovici, pentru Cehoslovacia de dl. ministru Kunzl Jizerski, iară pentru Jugoslavia de către dl. ministru Ciolac Antici.

Noul președinte al Franței

În ziua de 10 Maiu s'a făcut alegerea de președinte al Republicii Franceze.

Inscriși au fost 902 votanți, au votat 826. Dl. Albert Lebrun, președintele senatului francez, a primit 633 voturi, a avut deci majoritate absolută, și astfel a fost declarat ales. Noul președinte a plecat apoi numai decât la casa mortuară a lui Doumer, unde a prezentat părerile sale de rău doamnei Doumer. Noul președinte s'a născut la 29 August 1871, părinții lui au fost plugari, cari și-au dat copilul la școală, unde învățând bine a ajuns mai întâi inginer de mine, apoi deputat, în mai multe rânduri ministru, apoi senator, președintele senatului și acuma președintele republicii.

Îndată după sosirea la palat dl. Tardieu, ministrul președinte, și-a dat dimisia în mâinile noului președinte, care i-a primit-o, dar l-a însărcinat cu conducerea lucrărilor, până la formarea noului guvern.

Conferința Micel înțelegeri

În 13 Maiu s'a deschis la Belgrad, conferința Micel înțelegeri, la care au luat parte cei trei miniștri de externe, dl. Beneș al Cehoslovaciei, dl. Marinkovici al Jugoslaviei și dl. Ghica al României. La această conferință s'a hotărât ca legătura între aceste trei țări să se întărească și mai tare, mai ales acuma, când atât Rusia cât și Germania, Ungaria și Italia par că se gândesc la un nou războiu.

Înmormântarea fostului președinte al Franței

În ziua de 12 Maiu s'a făcut cu mare paradă înmormântarea fostului președinte al Franței, Doumer. La orele 7 și 30 dimineața cadavrul a fost scos din palatul prezidențial și condus la catedrala Notre Dame (Doamna noastră). Înainte mergea un car încărcat cu flori, apoi carul mortuar cu cadavrul. Mareșalul Franchet d'Esperey și scriitorul Dorgeles, prieteni personali ai mortului, au ținut pantlicele carului mortuar. A urmat apoi trăsura membrilor familiei, noul președinte al Franței, Regele Belgiei, moștenitorul de tron al Angliei, moștenitorul tronului Italiei, prințul Paul al Jugoslaviei, împăratul Anamului, Hoesch reprezentantul mareșalului și președintelui republicii germane Hindenburg, reprezentanții Suediei și Norvegiei, dl. Cesianu ministrul României la Paris reprezentând pe M. Sa Regele Carol II., miniștrii Poloniei, Egiptului, Danemarcei, Chinei, Cehoslovaciei, Olandei, marele duce Dimitrie, ca reprezentant al familiei împărătești a Rusiei, fiul dlui Mac Donald ministrul președinte al Angliei, apoi toți diplomații din Paris și pe urmă guvernul francez.

Vorbirea a ținut-o dl. Tardieu în fața Pantheonului, apoi întreg cortegiul a plecat spre catedrală, unde-l așteptau pe mort cardinalul și arhiepiscopul Parisului Verdier împreună cu aproape toți episcopii Franței. La ora 9 și 45 mi-

nute a început slujba religioasă, care s'a sfârșit după o oră, și apoi cortegiul a părăsit catedrala, în sunetul clopotului celui mai mare al catedralei. Ajungând în fața Pantheonului au defilat trupele și foștii luptători și apoi trupul neînsuflit a fost îngropat, cu toată simplitatea, în cimitirul Vaugirard.

Moartea unui mare prieten al României

În ziua de 8 Maiu dl. Albert Thomas — fost ministru al munițiilor în Franța pe vremea marelui războiu, iar acuma directorul biroului internațional al muncii — venise la Paris să voteze. Suferind mai de mult de diabet (bală de zahăr) împreună cu leșin, a murit deodată, intrând într'un restaurant ca să mănânce. El moare în vârstă de 56 ani. A fost de două ori în România, mai întâi în 1917, când a îndemnat armata noastră, cu tot sufletul, ca să se reorganizeze și să înceapă lupta; iar a doua oră în 1930, ca director al biroului internațional al muncii. Dl. ministru de interne și finanțe C. Argetoianu a trimis cu acest prilej următoarea telegramă către biroul internațional al muncii: „Ne închinăm cu pietate marelui organizator al muncii și prietenului iubit al României. Ministerul muncii din țara noastră datorează multă recunoștință îndrumătorului generos care a fost Albert Thomas”.

Omorirea primului ministru japonez

În ziua de 15 Maiu un ofițer din marina japoneză a omorât cu un foc de revolver pe primul ministru al Japoniei Ki Inukai, care a și murit, în vârstă de 77 ani. Toată lumea vede în acest nou atentat mâna bolșevicilor din Rusia, iară în ucigaș o unealtă în mâna acestor ticăloși. Până la tipărirea gazetei n'am putut afla nici din telegrame nici prin radio adevărata cauză a omorului, nici persoana ucigașului. Deodată cu acest atentat au fost aruncate bombe împotriva Băncii Naționale, a prefecturii de poliție și a unui fruntaș politic din opoziție. După săvârșirea acestor atentate au fost imprăștiate în capitala Tokio manifeste împotriva guvernului.

Poporul japonez a rămas foarte scandalizat de aceste atentate și a cerut sgomotos declararea războiului contra Rusiei. Poporul este de părerea că atentatorii nu pot fi decât trimiși ori apoi plătiți de ai bolșevicilor, ca și la Șangai și la Karbin, unde tot ei au aruncat bombe. Chiar de aceea cer într-una războiu împotriva Rusiei.

Sângeroase ciocniri între hinduși și mohamedani

În India e mare luptă între hinduși și mohamedani. O dușmănie veche este între aceste două religii, dușmănie care acuma, a nu știu câte oră, s'a înecat în sânge. Duminecă în 16 Maiu a avut loc o astfel de ciocnire sângeroasă între ei, în urma căreia au rămas morți foarte grav. În cele din urmă trei din cauza acestor ciocniri numărul morților se ridică la 64, iar al răniților la 615.

Sinodul de primăvară

din vicariatul Timișului, împreună cu misiuni populare, la Comloșul mare (Banat)

În ziua de Joi, 21 Aprilie a. c. s'a ținut sinodul de primăvară din vicariatul Timișului în frunța comună românească Comloșul-mare din Banat.

În seara zilei de Mercuri au sosit în localitate preoții participanți, în număr de 16, în frunte cu Preaonor. pâr. vicar George Munteanu din Timișoara. A făcut o frumoasă impresie faptul că preoții, deși obosiți de lunga călătorie pe care au făcut-o până în această comună, așezată lângă granița Iugoslaviei, s'au îndreptat dela gară în spre sf. biserică, unde s'a oficiat un scurt serviciu divin cu binecuvântare euharistică. S'a servit apoi o cină comună în casa preotului local, după care preoții au plecat pe la credincioșii la cari a fost găzduit peste noapte. Cu această ocazie s'a putut vedea deasemeni măsura în care credincioșii comloșeni au găsit de bine să-și arete stima și dragostea către părinții lor suflești, dându-le pe întrecute cea mai largă ospitalitate (primire, găzduire bună).

În dimineața zilei următoare — ziua sinodului — s'a celebrat sf. Liturgie, răspunsurile fiind date de corul credincioșilor, de sub conducerea inimosului învățător Valer Besu. A predicat pâr. protopop Emil Degan despre „mântuirea sufletului”, ascultat fiind de către credincioși cu multă evlavie. Zece dintre preoții participanți au spovedit pe cei aproape 100 credincioși, cari s'au cuminecat în cursul sf. Liturgii, număr foarte mare pentru pușinii credincioși ai acestei comune, un record care nici pe jumătate nu a fost atins, nici chiar cu ocaziunea misiunilor. Se vede din aceasta marele avânt pe care l-a luat viața spirituală în această parohie în ultima vreme, mai ales în urma serviciilor divine introduse aici de actualul preot George Medoia: calea Crucii și binecuvântarea cu sf. sacrament. Aceste slujbe au avut o binefăcătoare înfrăurire asupra moralului credincioșilor, dintre cari mulți, cari poate de mici copii nu s'au mai cuminecat, s'au apropiat acum, plini de fericire, de sf. altar, primind din mâna pâr. vicar sf. cuminecătură. Exemplul credincioșilor comloșeni — cari, deși fiind zi de lucru, au știut să alerge la sf. biserică într'un număr atât de frumos, prin ce au ridicat ziua unui obișnuit congres preoțesc la adevărată zi de sărbătoare, — merită a fi amintit și mai ales a fi urmat.

După sf. liturgie pâr. vicar a deschis sinodul printr'o însuflețită cuvântare, în treacă amintind ceva despre istoricul acestei parohii, desbătându-se apoi obiectele dela ordinea de zi. Cu această ocaziune clerul adunat și-a exprimat vtile sale mulțumiri gazetei „Unirea” pentru lupta dărză și frumoasa acțiune pe care conducătorii ei o depun în apărarea intereselor preoției și îi roagă ca neînfricaji să continue și mai departe în această dreaptă și sfântă muncă de apărare a bisericii.

Masa s'a luat în comun la preotul local George Medoia, unde s'au ținut mai multe cuvântări ocazionale. Pâr. vicar a vorbit pentru P. S. episcop diecezan Dr. Alex. Nicolescu; pâr. Iacob Nicolescu a toastat pentru pâr. vicar; pâr. Valer Munteanu pentru preoții adunată arătând râvna cu care au răspuns chemării pâr. vicar de a participa la ședința sinodului, cu toată situația materială tristă în care se găsesc preoții în urma neachitării salariilor de aproape 10 luni. Preoția, cu toate greutatețile de tot felul cu care are de luptat, stă neclintită la sfânta datorie a chemării ei. Tuturor le mulțumește parohul local pentru bunăvoința cu care s'au adunat în parohia sa,

spunând că prezența fraților i-a făcut un mare bine, pe care nu-l poate prețui. Prin alegerea comunei ca sediu al sinodului, au contribuit și mai mult la opera de înălțare a moralului creștinesc al credincioșilor săi.

Preoții participanți în după masa zilei au părăsit comuna, conduși fiind la gară de credincioși, în frunte cu pâr. G. Medoia și învățătorul Valer Besu.

S. Păcuraru

Misiuni în parohia Șerel

jud. Hunedoara

Zilele de 16—19 Aprilie, au fost pentru credincioșii noștri români uniți din Șerel, zile de adevărată mângâiere sufletească. În aceste zile au avut fericirea să-și adepse sufletul lor cu adevărata învățătură alui Isus, pe care numai biserica are dreptul a o vesti prin preoții săi și nu cum fac rătăciții, cari se fac pe sine învățători de lege, și nu înțeleg nici ei ceace propovăduiesc.

Cu ținerea predicilor a fost însărcinat părintele Petru P. Berinde din Lupeni, care timp de trei zile a stat în mijlocul nostru, prin cele 12 predici ce ni le-a ținut a arătat tuturor adevărata cale de urmat, dovedindu-ne că în felul acesta putem nădăjdui dela Dumnezeu să se milostivească spre noi și să ridice de pe noi pedeapsa ce e deasupra noastră.

În cursul sf. misiuni sa făcut sfințirea unei case care să servească credincioșilor pentru întrunirile religioase. La sfârșitul slujbei, pâr. misionar a ținut o vorbire scurtă despre unirea ce trebuie să fie între oameni, căci numai eu aceia este Isus cari sunt uniți în credință, dupăcum a și spus-o Isus până ce a fost pe pământ: „Unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, și eu voi fi în mijlocul lor”. Pe baza acestor cuvinte spuse de Isus, îi îndeamnă pe oameni de a cerceta acest locaș pentru a se întări în credință. Foarte mult au plăcut oamenilor peziile religioase ce le-au declamat — spus — copiii de școală, instruiți fiind de harnicul nostru preot Traian Maier.

Tot în cursul sfintelor misiuni s'a slujit în cimitirul parohial slujbă pentru cei morți. Iar în ziua din urmă s'a făcut primirea alor 60 de membre în Reuniunea Mariană, cu care prilej părintele misionar a arătat nu numai membrilor ei și celorlalți credincioși, cum trebuie să cinstească fiecare creștin pe Prea Curata Fecioara Maria.

La sfârșitul sf. misiuni, pâr. Traian Maier prin cuvinte calde mulțumește pâr. misionar, că lăsând la o parte ocupațiile multe ce le are, precum și familia, la porunca mai marilor, a alergat să vestească cuvântul Domnului în această parohie, mângâind cu o cale și pe acele familii, cari în pragul iernii în urma focului se a fost, arzând 32 de case, au rămas fără adăpost; în care scop le-a pus înaintea ochilor pilda dreptului Iov.

Părintele misionar la toate acestea răspunde că cu drag a primit însărcinarea ce i-s'a dat din partea mai marilor săi, aducându-le aminte și acum la încheierea sf. misiuni că tot ce le-a spus m'au, fost cuvintele sale ci cuvintele Domnului, pe cari dacă le vor îndeplini vor dobândi adevărata pace nu numai cu Dumnezeu ci și cu oamenii. Îl roagă apoi pe pâr. Maier ca să muncească și pe mai departe cu aceeași însuflețire, fără a căuta la judecata oamenilor. Căci pe cum plugarul, când e cu mâinile pe coarnea plugului, nu privește înapoi, ci înainte, astfel și preoții pe lângă judecata oamenilor răi — căci din întâmplare sunt destui astăzi — să urmeze pe Isus, împlinindu-și datorința.

Toată răsplata și mângâierea pâr. misionar a fost aceea când a văzut că munca nu i-a fost zadarnică, ci pe lângă toate că oamenii din cauza timpului au întârziat cu lucrul, totuși au alergat la biserică pentru a asculta cuvântul Domnului, și deși aceste misiuni s'au ținut în zile de lucru, fiind la mijloc numai o singură Duminică, totuși s'au mărturisit și cuminecat peste 450.

La mărturisit a stat într'ajutor în tot timpul misiunilor, pe lângă pâr. locului, și pâr. misionar și pâr. Pavel Alic din Râu — bărbat. Asemenea au mai ajutat la mărturisit după putință și pâr. Nicolae Stoica din Pui și pâr.

Miniștrii austrieci

Dăm aici chipul ministerului austriac, care s'a retras mai zilele trecute. Acest minister a fost condus de președintele Buresch. Iată și numele foștilor miniștri: Celce șed, dela stânga la dreapta: Vanoin, Winkler, Buresch, Weidenhoffer și Heini. În picioare stau, tot dela stânga la dreapta: Dollfus, Schuschnigg, Czermak și Resch.

O medalie interesantă

În legătură cu moartea președintelui republicii franceze Doumer trebuie să se știe că lui Doumer i-au vărsat de patru ori în vine sânge străin, în credința că-l vor putea scăpa dela moarte. Însă rănile i-au fost prea grele, așa că a murit. În Olanda toți cei ce și predau o parte din sânge pentru scăparea unei vieți, primesc o medalie ca cea de sus, și încă dela societatea „Crucea Roșie“.

Francise Stoica din Ponor, cari până seara târziu ascultau mărturisirile credincioșilor.

Aceste zile de sf. misiuni, cu drept cuvânt se pot numi timpul bine venit și ziua mântuirii. Unul din cei de față.

Scrisoare din Șercaia

Producțiune teatrală. „Cercul studenților făgărășeni“ dela Universitatea din București a aranjat a II-a zi de Paști seara o frumoasă serată artistico-literară în sala festivă a Primăriei. Cuvântul de deschidere l-a rostit Dl. Gheorghe Popa, președintele Cercului. Dl. Ionel Pop a declamat cu multă însuflețire poezia „Moartea lui Fulger“ de Gh. Coșbuc. Dl. profesor Horia Sima a vorbit în cadrul unei conferințe despre „Generația de azi“ arătând rostul ce îl vor avea în viitor intelectualii, oamenii cu carte de după războiu, cari vor avea misiunea să lupte din răzputeri pentru unificarea sufletească a tuturor locuitorilor din provinciile locuite de Români. — Dl. Sabin Comaniciu a cântat cu multă duiosie o doină din Ardeal. A urmat apoi piesa teatrală „Ecaterina“, care a fost jucată bine și cu un deplin succes de d-șoara studentă Maria Fenechiu, care a jucat rolul principal al „Kät-hiei Maier, elevă în cl. VIII B.“ și de dnii studenți Nicolae Pieă, Ioan Oana și Nicolae Cerbu. Dl. președinte al Cercului a adus apoi căldușoare mulțumiri dlor Ștefan Pop directorul liceului „Sfântul Sava“ din București, Nicolae Slăvescu, prefectul județului Făgăraș, și Valeriu Crișan preot în Șercaia, pentru sprijinul și concursul, ce l-a dat întotdeauna acestui Cerc studențesc. După aceea a urmat dans până în zori de zi.

Însămânțările de primăvară se fac foarte greu și cu mari întârzieri din cauza că pământul e prea încărcat cu apă. — Camera de Agricultură Făgăraș, având în vedere, că timpul e foarte înaintat și însămânțările nu s-au făcut la timp, prin publicațiuni mari, afișate prin toate comunele, sfătuiește pe plugari să sãmene numai semințe cari se coc de timpuriu, cartofi de vară și cucuruz cincantină, care se coace mai de vreme, chiar dacă vara va fi secetoasă, sau pleioasă.

Correspondent.

O mare furtună. Asupra orașului Roșiorii de vede din județul Teleorman într'una din zilele acestei săptămâni s'a abătut o foarte mare furtună, care a ținut 24 de ore, ceva cam neobișnuit. Au fost descoperite o mulțime de case și numeroase garduri și șoproane trântite la pământ. Un zid înalt de 5 metri care era cam vechiu a fost dărâmat. Noroc că nu se afla atunci nimeni prin apropierea lui.

Mușcat de câine turbat. De multeori oamenii nesocotesc ordinele autorităților de-a lega câinii căci multe nenorociri se întâmplă din cauza lor. Așa, mai zilele trecute, în comuna Ghindar din județul Odorhei, un copil de 10 ani, anume Mikloș Francisc, a fost mușcat de un câine turbat. Tatăl băiatului, deși sfătuit de doctorul circumscripției să ducă copilul la Cluj s'a încăpăținat și sub motiv că n'are bani, a ținut copilul acasă până când într'o zi l-s'a iăcut rău copilului și abia atunci l-a dus la spital la Diclosânmartin. Aici însă fiind prea târziu doctorii nu i-au mai putut ajuta nimic și copilul a turbat. Văzând aceasta toți cei cari au venit în atingere cu băiatul s'au dus la Cluj, fiindu-le teamă să nu pățească și ei ceva. Au plecat așa vre-o 30 de persoane, în loc de unul, care ar fi scăpat de îngrozitoarea boală.

Unul care n'a voit să-și calce jurământul. În comuna Mănăștur de lângă Cluj în ziua de 14 Mai s'a omorât spânzurându-se de o grindă săteanul cu numele Alexandru Telecan. În scrisoarea pe care a lăsat-o el arată că și-a pus capăt zilelor din cauza că nu mai poate bea alcool, întrucât a depus jurământ în fața unui preot că nu va mai bea niciodată. Iată ce face patima!

Ne facem de comedia lumii cu drumurile noastre. De când suntem în România Mare, încă nime n'a reparat drumurile noastre și, bagseama, nici n'are de gând să le repare. Călătoream Sâmbăta trecută dela Sighișoara spre Târgu Mureș cu autobusul. Când ajungem în apropierea comunei Hetur, șoferul ne poștește jos din autobus. În fața noastră era un ochlu de norolu, peste care autobusul n'a putut trece nici gol, ci numai după ce am pus cu toții umărul la autobus.

Celce l-a omorât pe președintele Doumer

Toată lumea e încă și acuma stăpânită de groaza pe care a simțit-o auzind despre atentatul împotriva președintelui Doumer al Republicii Franceze. Bolșevicul, care a stins viața bătrânului cinstit Doumer, este un ticălos mincinos, care a crezut că prin minciuni va putea scăpa de pedeapsa vrednică. Iată și chipul acestui smintit, așa cum l-au lăsat, bătut și călcat în picioare, celce se aflau în jurul lui, când au pus mâna pe el. Dacă nu erau de față cei doi polițiști, publicul îl omorea cu siguranță.

De altfel sunt acolo vre-o 8—10 săteni, cari pentru 150 Lei, scot orice autobus sau automobil din norolu. Acesta este câștigul lor de vre-o săptămână încoace. Urcându-ne mai pe urmă iarăș în autobus am zis către vecinul meu, că cu 2—3 cară de pietriș s'ar putea repara drumul. Da, de colo, un ungar: „Mă bine mor decât să repareze drumurile. Ce mai drum era acesta pe vremuri, ca pielea. Acuma o ruină, cu toate că darea de drum nu uită o încasa“. — Am tăcut, ce era să mai zici în fața acestui adevăr. Ne facem de comedia lumii cu drumurile noastre nereparate, mi-am zis, și nu am încetat a mă gândi la „Casa autonomă a drumurilor“, care așa de mulți bani încasează și aproape nimica reparaază.

Roluri de gândaci stricăcioși Ungaria. Din Ungaria ne vine știrea că potop adevărat de gândaci de Malu cari umblă în roluri, amenință să strice sămănăturile. Țăranii caută să se scape de aceste gândaci stricăcioși, așa că des de dimineață cari să-i prindă pe copaci folosindu-se de netința gândacilor de a zbura pe rouă și în timp răcoros al dimineții. Livezile toate s'au umplut de acești gândaci și țăranii caută să se scape de ei pentru că să nu le strice sămănăturile.

Anul lăcustelor. Ministerul agriculturii atrage atențiunea tuturor asupra marelui mejdii ce amenință anul acesta țara noastră din partea lăcustelor. Toți învățații sunt părerea că anul acesta va fi o mare invazie de lăcuste călătoare, cari vor pustii tot ce va fi în cale. Pentru omorirea acestor dușmani ai omenirii, cari sunt în stare să răcească și chiar calcească într'o singură zi un ținut întreg, ministerul agriculturii a organizat 24 echipe (lucrători cari lucrează împreună la o lucrare) permanente (cari răstatornice) și 16 echipe de rezervă (cari s'au gata oricând i-ar chema). Județele mai amenințate de această mare pedeapsă a lui Dumnezeu sunt Ismail, Tulcea, Cahul, Tutova, Vurlui, Brăila, Râmnicul Sărat, Buzău și Ceta Albă. Poate să între dintre aceste lăcuste călătoare și în Ardeal, pentru că vor fi foarte multe.

O mare alunecare de teren Franța. Se știe că pământul este format din diferite straturi, cari dacă se înmoaie de mult ori se întâmplă să alunece una peste alta și atunci tot ce e pe acel loc se surpă. O alunecare de pături ale pământului s'a întâmplat în săptămâna aceasta în locul unde este orașul Lyon din Franța. În anul 1930 a avut în acest oraș s'a mai întâmplat odată o alunecare de teren. Acum s'a repetat odată nou. Aceasta nenorocire a venit chiar

Noul președinte al Franței

Marșia trecută a fost ales noul președinte al republicii franceze în persoana dlui *Lebrun*, președintele senatului francez.

neafa când oamenii erau prin case încă. Multe case au fost dărâmate și mai multe de 30 de persoane au fost îngropate de dărâmăturile caselor. S'au luat măsuri ca locuitorii din casele din vecinătatea acestei nenorociri să iasă afară din vreme. Chiar și primarul orașului, care a venit la locul nenorocirii, era să cadă sub dărâmături. Pe locul unde a fost alunecarea de teren acum nu se văd decât dărâmături. Pagubele sunt mari. Locuitorii din oraș se tem să nu mai vie odată cutremurul.

Nenorocire din neglijență. Pe când locuitorul Ghită Șerban Brăteanu din comuna Crășani jud. Ialomița, se întorcea dela o prăvălie din sat, de unde cumpăraseră o sticlă de petrol. La un moment dat dopul sticlei sărind, el s'a stropit pe piept cu petrol. Nebăgând în seamă acest lucru, numitul mai târziu voind să-și aprindă țigara, o scântie sărindu-i pe piept, petrolul a luat foc. Incercând să stingă focul de pe haine cu mâinile, s'a vărsat și celalalt petrol din sticlă pe el, și așa nenorocitul om a fost cuprins de flăcări. Câțiva oameni văzându-l au sărit imediat în ajutorul lui și cu mare greutate au stins hainele de pe el. Săteanul a fost dus imediat la spital, dar după câteva ore de chinuri a murit din cauza rănilor grele ce le primise.

Aeroplan lovit de trăsnet. Omul a încercat să cucerească și aerul nu numai pământul. Pentru aceasta și-a făcut aeroplane. Dar în îndrăzneala lui este lovit de multele de puterile naturii. Mai zilele trecute la Londra în Anglia, de pe un loc de înălțare a aeroplanelor a zburat un aeroplan cu călători și voia să meargă la Paris. Dar în drum s'a ivit o mare furtună și aeroplanul a fost lovit de un trăsnet. Aeroplanul a suferit stricăciuni și poate era și mai rău dacă cel care conducea n'ar fi fost cu sânge rece. Acesta imediat a schimbat direcția aeroplanului mai ales că alicea n'a fost atinsă și a funcționat, așa că a putut să se coboare jos fără a se întâmpla o mare nenorocire.

† **Dr. Victor Onișor.** Aflăm prin radio trista veste că profesorul universitar dela facultatea de drept din Cluj Dr. Victor Onișor, a încetat din viață Miercuri dimineața la Viena în vârstă de 57 ani. Se vede că suferea de o boală grea, a plecat la Viena, ca vestii profesorului de acolo să-l vindece, dar boala a fost prea grea și profesorul Onișor a murit. Nu știm, numai bănuim, pentru că radio nu a spus decât faptul și locul morții. A fost un profesor de seamă, om învățat, care a făcut fală celor ce l-au ales. În veci pomenirea lui!

Cum s'au vândut vitele la târgul din Sibiu. În săptămâna după sf. Paști s'a ținut un târg la Sibiu. Aici au venit o mulțime de vite, cam 5000 de vite, dintre care

400 tauri. Regulat la acest târg se cumpărau vite multe pentru a se trimite în alte țări. Acum însă nu s'au cumpărat prea multe pentru acest scop. Mai multe vite s'au cumpărat pentru orașul București și câțiva tauri pentru județele Alba, Bihor și Năsăud. Prețul vitelor a fost cam următorul: boi grași perechea trebuie 16.000 până la douăzeci mil lei, boi de jug perechea dela zece mil până la patrusprezece mil lei. O vacă cu lapte dela patru mil până la șapte mil lei. Taurii dela cinci mil până la treisprezece mil lei. Oile dela 250 până la 400 lei perechea, iar mieii dela 40 lei până la 100 lei bucata.

Iarși nemeșii din Cosma

Domnule Redactor, în toamna anului trecut (1931) ați scris în „Unirea Poporului” părerile d-voastre despre cei cari își mai păstrează și azi titlul de nemeș în Cozma. Am citit și ne-a părut bine că d-voastră ca și noi disprețuiți acest titlu ce a fost dat de acei ce ne-au robii 1000 de ani. Ne-ar fi părut și mai bine dacă și ei, nemeșii, ar fi înțeles că acest titlu nu-l mai poartă nimeni în Țara Românească. Dar n'au înțeles.

De aceea mai scriem încă odată, cu rugămintea de a publica aceste rânduri în „Unirea Poporului” pe a noastră răspundere.

În ziua de 24 Ianuarie, mai multe femei nemeșe au început în timpul sf. slujbe, să se sfădească, să se împingă, aproape să se bată, fără ca cineva să le scoată afară, trimițându-le acasă să se bată, nu în sf. biserică. Fiecare voia să stea în locul cel mai dinainte.

Ceva și mai mult: nu e destul ceeace fac femeile, acum au început și bărbații (nemeși). În Duminica Florilor, tot în timpul sf. slujbe, câțiva dintre ei, nemulțumiți de locuri și mai înapoi, au început a se împinge, voind a-și face loc să meargă mai înainte. Doi din ei însă n'au mai ținut seamă că se află în sf. biserică căci altfel n'ar fi turburat liniștea și n'ar fi lovit și lumânările, încât să cadă pe jos.

Și lucruri de felul acesta se întâmplă la noi în sf. biserică, mai ales între femei. Credem că astfel de oameni cari vin la sf. biserică numai pentru a arăta că ei sunt nemeși și pentru a se bate chiar, n'ar merita să treacă nici pragul sf. biserici.

Mulți dintre noi (foști lobagi, ce figurăm cu numele de „horii”) nu mai pot îndura astfel de lucruri. Noi cari am luptat pentru România Mare, să fim disprețuiți de nemeșii din Cozma? — Vă rugăm încă odată a publica rândurile acestea în „Unirea Poporului” ca să vadă și mai marii sf. biserici din Blaj și să facă bine să vină odată și în mijlocul nostru, pentru a ne face dreptate, căci noi, jumătate din Cozmeni, avem numai datorii către biserică, iar drepturi nu! Drepturi au numai nemeșii.

Ioan Maler.

Cărți noi

Horățiu C. Deacu: Ziarul unui erou, revăzut și aranjat pentru tipar de Alexandru Lupeanu-Melin, Gherla, 1930, editat de David Deacu, Tipografia Augustin S. Deacu, Gherla. Prețul?

Un foarte bun lucru a făcut dl Alexandru Lupeanu-Melin, când a revăzut și aranjat pentru tipar însemnările făcute pe câmpul de luptă din Galiția, de către colegul său, fostul profesor la liceul din Gherla Horățiu C. Deacu. Și lată pentruce:

Fostul profesor Horățiu C. Deacu, a fost nu numai un profesor de seamă, care a făcut fală liceului din Gherla, ci a mai fost și un pictor (zugrav) de seamă, ale cărui pânze au o însemnată valoare și astăzi. Pe lângă aceea el a mai și știut descrie frumos, ceeace se vede din însemnările rămase. Aceste însemnări încep cu ziua de 12 August 1914, ziua de plecare pe câmpul de luptă a eroului, și se termină în ziua de 21 Octomvrie 1914, în care bietul profesor Horățiu C. Deacu a fost ucis de un glonte dușman. Sunt atât de frumoase, interesante și drăguțe aceste însemnări, atâta nobleță de suflet, atâta bunătate și atâta gingășie arată, încât îți este mai mare dragul să le cetești. Retrăim, cetindu-le, toată groaza și necazul acelor zile dela începutul războiului celui mare.

Afară de aceste însemnări cartea cuprinde o introducere, scrisă de dl Alexandru Lupeanu-Melin, în care ne arată cine a fost profesorul Horățiu C. Deacu, cea din urmă scrisoare a ofițerului Ernest Phaddak, în care descrie moartea eroului, și epilogul dlui Lupeanu, prin care-și l-a rămas bun dela prietenul său. Sub titlul „Postume” se înșiră câteva poezii scrise în cinstea eroului, apoi ceeace au scris ziarele despre el, scrisorile cunoscuților și prietenilor către îndurerății părinți și prios eroilor din Păclișa de păr. David.

Cartea conține 30 de chipuri, între cari multe reproduceri de pe tablourile eroului, precum și fotografiile lui. Cartea cuprinde 130 pagini și o recomandăm cu căldură tuturor celorce doresc să cunoască vremurile de pe atunci.

Săptămâna laptelui

Nu-i hrană mai bună și mai îndestulitoare ca și laptele. Copilul mic, după ce se naște, se hrănește numai cu lapte, iar bolnavul slăbit din cauza boalei, hrănindu-se cu lapte, se întărește.

În lapte se află toate materiile de cari corpul are trebuință. Se află caș, care ajută la creșterea mușchilor, se află zahăr, care dă căldură corpului și se află săruri, cari întăresc oasele.

Cu toate acestea, la noi în țară se mănâncă puțin lapte. Se spune, că în mijlociu, fiecare locuitor al țării, abia ar mânca 100 grame lapte pe zi, pe când în alte țări se vine până la 1 kilogram lapte pe zi de fiecare locuitor.

Cauza va fi aceea, că nu sunt destule vaci cu lapte, dar va fi și împrejurarea că mulți nu cunosc bunătatea și puterea hrănitore a laptelui.

De aceea, *Comitetul național al laptelui*, care stă la București și care are grijă ca laptele ce se vinde pentru mâncare să fie cât se poate de curat și sănătos, dorind ca oamenii se întrebuințeze pentru hrană cât mai mult lapte, a rânduit *săptămâna laptelui*.

Aceasta săptămână a început, Luni, în 16 Mai și ține până Duminică în 22 Mai. În zilele săptămânii laptelui, în toate orașele din țară se țin vorbiri

despre lapte și se fac expoziții, în cari se arată tot felul de lapte: dulce, acru, covăsit, apoi tot felul de fabricații din lapte: smântână, unt, caș, brânză, urdă, zer, jintiță și alte fabricate.

Gândul bun al Comitetului național al laptelui trebuie să-l însuflețească pe fiecare locuitor al țării. Să țină o vacă cu lapte și să se hrănească cu lapte cât mai mult.

Vaca cu lapte e belșug la casă. De aici și întrebarea: „ai vacă cu lapte?” Oel ce are vacă cu lapte, are de toate și niciodată nu se teme, că va pieri de foame.

Vacile cu lapte trebuie îngrijite cât se poate de bine. Grajdul să fie curat și nutrețul bun și sănătos. Necurătenia din grajd și nutrețul rău, strică și laptele. Iar laptele stricat nu se poate mânca.

Vacile îngrijite bine, vor da lapte bun, care are preț și îl mănâncă bucurios ori și cine.

Laptele trebuie să fie și curat.

Pentru aceasta trebuie să fie și vasele curate. Într'un vas necurățit, se murdărește laptele.

Pe vasele murdare se găsesc și mulți germeni de boală. Acești germeni ajungând în lapte îl îmbolnăvesc. Din laptele bolnav se pot îmbolnăvi și oamenii. Oftica și tifosul se poate primi foarte ușor prin lapte.

Laptele se mănâncă nefiert sau fiert. Laptele nefiert e mai sănătos, cu toate acestea se mănâncă mai mult lapte fiert, fiindcă are gust mai plăcut și e mai lipsit de germeni de boală.

Mulți oameni, mai ales cari vând laptele, pentru ca să-l înmulțească și astfel să câștige mai mult, pun apă în el, ori îl smântănesc și pun făină în el. Aceasta e mare înșelătorie, pe care legea o pedepsește foarte aspru. Laptele smântănit sau cu apă și făină, nu mai are puterea hrănitore pe care o are laptele curat. Și cei cari îl mănâncă, găsesc puțină hrană în el.

De aceea, cel ce cumpără lapte, să fie cu băgare de seamă, iar cel ce are vacă cu lapte să fie cu grijă, pentru ca laptele să fie cât se poate de sănătos. Numai atunci gândul bun din săptămâna laptelui al Comitetului național al laptelui va fi împlinit.

Ion Popu-Câmpeanu

Diul Irimie Boca, Clb. Noi am cerut Vechiul și Noul Testament în traducerea ieromonahului Samoilă Clain. Ceeace ne recomanzi D-Ta este ediția britanică, o ediție pe care credincioșii noștri n'au voie s'o folosească, așadar noi nici nu o putem recomanda.

Diul George Suclu Indianopolis. În sfârșit așadar am dat de proprietarul celor 400 Lei trimiși nouă prin bancă. Necazul e că banca nouă nu ne scrie, cine a trimis banii. Ar fi foarte bine, ca de aici înainte să ne spună banca, cine și pentru ce trimite banii, altfel avem

incurcături, ca și cu D-Ta. Să auzim de bine! Mulțumim.

Dreghiciu Dionisiu. Am primit Lei 165.— Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1932.

Varna Augustin. Adresa am schimbat-o. Vă rugăm să ne scrieți numerii ce nu i-ați primit.

Maria Erdős. Vă rugăm să vă adresați direct fabricii. Adresa: Royal, mașini de impletit, Mediaș Str. St. L. Roth 21.

Ioan Poplan, America. Am primit 2 dolari abonamentul pe 1930. Calendare am trimis.

Am primit câte 90 Lei de la următorii: Octavia Corodeanu, Varna Augustin, Mihail Găzdac, Sârb Iacob, Iuliu Pop, Văd. Elena Șoldea, George I. Motoc.

Câte 180 Lei: Titu Domsia, Of. parohial Romuli, Bugar George, Tripon Florian, Nicolae Mărza, Camil Nicoară, Teodor Cerghit, Pop Ioan I. G., Dr. Victor Bojor, Of. parohial Făgăraș, Nicolae Gligoraș, Ieronim Man.

Câte 200 Lei: Maria Hurghiș, Emil Roșca, Ion Boteanu, David Barna, German Teodor, Ștefan Clab, Americanul, Alexandru Stan.

Alte sume: Alex. Târnavcan 65; Pr. Traian Măruș 360; Ioan Cârnu 110; Suciul Iulian 50; Bonta George 80; Simion Bogdan 100; Simion Pavel 80; Ioan Pascu 45; Ioan Șerban 400; Biriș Bazil 50; Of. parohial, Vințu 144; Adam Bultoc 45; Of. parohial Cenade 230; Copădean Romul 120; Dreghiciu Dionisiu 165; Teodor Ștefan 360; Ioan Mădăraș 116; Popa Ioan I. M. 100; Petru P. B. Rinde 100; Romul Fărcaș 185; Of. parohial Buciumi 300.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cetiți „UNIREA POPORULUI”

— „ELECTRICA” S. A. — BLAJ —

CONVOCATOR

Domnii acționari ai societății anonime „Electrica” din Blaj sunt invitați în sensul art. 9 și următorii din statutele societății și art. 157 din Codul comercial, la

VI-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ

care se va ține în 30 Maiu a. c. la orele 4 d. m. în localul Casinei Române cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul Consiliului de administrație și al Comitetului de cenzori examinarea și aprobarea bilanțului pe 1931 și darea absolutului.
3. Distribuția profitului curat.
4. Intregirea Consiliului de administrație.
5. Fixarea marcelor de prezență pe 1932.
6. Eventuale propuneri anunțate Consiliului de Administrație conform statutelor.

Domnii acționari sunt rugați să participe la adunare, depunându-și la cassa societății. Adm. Centrală Capitulară, ori la banca „Patria” acțiunile eventual documentul de procură până cel mai târziu 28 Maiu a. c. la orele 6 seara.

Blaj la 13 Mai 1932.

„Electrica” s. a. Blaj

Iacob Popa m. p., președinte

ing. George N. Barbu m. p., director

Cto Bilanț la 31 Decembrie 1931.

Cto Cassa numerar	41.545 —		Cto Capital social	1.500.000 —
disp la bănci	501.200 —	542.745 —	„ Fond de rezervă	260.000 —
„ Investiții		1.100.000 —	„ „ „ penzie	80.000 —
„ Debitori		1.068.311 —	„ „ „ amortizare	230.000 —
„ Mărfuri		57.480 —	„ Creditori	533.866 —
			„ Dividendă neridicată	22.650 —
			„ Profit Curat	142.020 —
		2.768.536 —		2.768.536 —

Cto Profit și Pierderi

Cto Salare	275.900 —	Cto Consumație	480.275 —
„ Marce de prezent	22.400 —	„ Proviziuni	38.267 —
„ Spese de Administrare	64.388 —	Din vânzare de mărfuri	66.376 —
„ Contribuție și Comp. timbru	80.210 —		
Profit Curat	142.020 —		
	584.918 —		584.918 —

Pentru contabilitate
Ing. George N. Barbu

Blaj din ședința consiliului de Administrație ținută la 13 Mai 1932.

Iacob Popa ss.
Muntean ss.

Dr. Ambrosiu Chețianu ss.
Ioan F. Negruțiu ss.

Dr. Victor Macaveiu ss.
Ștefan Pop ss.

Ion Popu-Câmpeanu ss.

Allmپیu Aron ss.

S'a revăzut și găsit în consonanță cu registrele societății.

Blaj la 16 Mai 1932.

Membrii Comitetului de cenzori

Aurel C. Domsa ss.
președinte

Vasile Moldovan ss.

Simeon Gizdavu ss.

Ioan Pușcaș ss.

Traian Novac ss.

(68) 1-1